

13de **u**. 14de og 15de er ubestemmelige; kun toppene af stavene er tilbage (14de mulig **n**). 16de **ʀ k**; dog sees kun det yderste af de to stave. 17de ubestemmelig. 18de **ʀ a**. 19de **l i**. 20de tydelig **ʀ n**. 21de snarest **ʀ h**. 22de rimelig **ʀ u**. 24de sikkert **ʀ a**. 25de **ʀ R**. 26de, som det synes, **l i**. 27de **ʀ p**. 28de mulig **ʀ a**. De følgende runer er aldeles forsvundne; efter et rum, der synes at have indeholdt 5 runer, følger **ʀ l** eller **ʀ p**, hvorefter ingen rune i denne linje kan læses¹⁾. Der er endnu rum til 5 eller 6 runer, men intet synes her at have været skrevet. Jeg kan ikke få noget helt ud af runerne i denne linje; men det synes tydeligt, at en sætning er afsluttet med foregående linje, så at her noget nyt begynder. Ved slutningen af foregående linje er der en rundagtig udhuling, ikke som på tegningen hos Stephens, et kors. **huar** skal mulig forbindes til et ord.

Indskriften langs efter denne side af stenen afsluttes nederst til højre med **ʀtir fra**, som er skrevet med runer, der udfylde samme højde, som til venstre de to nederste linjer tilsammen. Da et ord ikke kan begynde med **ʀt**, og da **l** (eller **p**) går foran, så synes **ʀtir** at måtte være graphisk forkortet skrivemåde for **ʀftir**. Den samme skrivemåde forekommer i en indskrift fra Helsingland Lilj. R.-U. 1064.

ʀtir fra skulde vel læses umiddelbar efter nederste linje til venstre, men da denne er ufuldstændig bevaret, kan dette kun formodes, ikke godtgjøres.

120–121. [**a**]**ʀtir**, udtalt *ʀftir*, er her, så vidt vi kan sé, brugt absolut; derimod *a l. 1* har vi den kortere form **ʀft**, hvorefter det styrede ord umiddelbart følger. Ved **ʀfra** synes det rimeligt at tænke på præf. sg. *ʀfá*, spurte, jfr. Rydqvist I, 152. Hvilken betydning disse to ord har

¹⁾ Stephens har i denne linje med urette læst flere stave, der kun er toppene af runerne, som om der var skrevet fuldstændig **ʀ s**.